

יַעֲבוֹר שָׁלוֹם דָּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא דְאַקְרִי שָׁלוֹם.

אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא. וְכִי סִלְקָא דַּעְתָּךְ דִּהְוָה אֲבָרְהָם
אָזִיל בְּגוּ עֲנֵנִי אִז בְּגוּ סוּסוֹנוֹן וּרְתִיכִין. אֶלֶּא אַרְח
בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, דְּלֹא הוּוּ אָזִיל קַמִּיה דְּאַבְרָהָם לֹא
מְלֹאכָא וְלֹא שְׁלִיחָא אֶלֶּא קִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּלַחֲזוּדֵי
דְּכַתִּיב אַרְח בְּרַגְלֵיו. מָאן רַגְלֵיו אֵלִין מְלֹאכִין דְּאֲנוּן
תַּחֲתוּי דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא כְּמָה דְּאַתְּ אָמַר, (זכריה יד)
וְעָמְדוּ רַגְלֵיו בַּיּוֹם הַהוּא וְגו'.

דְּבָר אַחַר מִי הָעִיר מְמוֹרָח. תָּא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְּקוּדְשָׁא
בְּרִיךְ הוּא אֲתַעֵר עֲלֵמָא לְאִי־תָאָה לְאַבְרָהָם
וְלִקְרָבָא לִיה לְגַבִּיָּה, הָאִי אֲתַעֲרוּתָא בְּגִין דְּזַמִּין יַעֲקֹב
לְמִיפְק מִיָּה וְלִקְוִימָא תְּרִיסַר שְׁבַטִין כְּלָהוּ זַכָּאִין קַמִּיה
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. צִדְק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. דְּקִדְשָׁא בְּרִיךְ

לשון הקודש

שפתחתיו של הקדוש ברוך הוא, כמו
שנאמר (זכריה יד) ועמדו רגליו ביום ההוא
וגו'.

דְּבָר אַחַר מִי הָעִיר מְמוֹרָח – בֵּא רָאֵה,
בְּשַׁעָה שֶׁהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָעִיר אֶת
הָעוֹלָם לְהַבִּיא אֶת אֲבָרְהָם וְלִקְרַב אוֹתוֹ
אֵלָיו, הַהֲתַעֲרוּרוֹת הַזֶּה מִשׁוּם שַׁעֲתִיד
הָיָה לְצֵאת מִסְּנוּ יַעֲקֹב וְלְהַעֲמִיד שְׁנַיִם
עֶשְׂרֵי שְׁבַטִים כָּלֶם צְדִיקִים לְפָנֵי הַקְּדוֹשׁ
בְּרוּךְ הוּא. צִדְק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ, שֶׁהַקְּדוֹשׁ

וְהַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הָיָה עוֹבֵר לְפָנָיו
וְהוֹרֵג אוֹתָם, שֶׁכַּתוּב יַעֲבוֹר שָׁלוֹם. זֶה
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁנִּקְרָא שָׁלוֹם.

אַרְח בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, וְכִי עוֹלָה עַל
דַּעְתָּךְ שֶׁאַבְרָהָם הָיָה הוֹלֵךְ בְּתוֹךְ הָעֲנָנִים
אוּ בְּתוֹךְ סוּסִים וּמִרְפָּבוֹת? אֶלֶּא אַרְח
בְּרַגְלֵיו לֹא יָבוֹא, שֶׁלֹּא הָיָה הוֹלֵךְ לְפָנֵי
אֲבָרְהָם לֹא מְלֹאךָ וְלֹא שְׁלִיחַ, אֶלֶּא
הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבַדּוֹ, שֶׁכַּתוּב אַרְח
בְּרַגְלֵיו. מִי זֶה רַגְלָיו? אֵלֵינוּ הַמְּלֹאכִים

הוא הוה קרי ליה תדיר מן יומא דאתברי עלמא במה
 דאת אמר, (ישעיה מא) קורא הדורות מראש, ובגין כך צדק
 יקראהו ודאי. לרגלו, לאתחברא ביה בפולחניה ולקרנא
 ליה לגביה. במה דאת אמר, (שמות יא) העם אשר ברגליך.

דבר אחר מי העיר ממזרח. דמתמן שרותא דנהורא
 לאנהרא. בגין דדרום ההוא תקפא דנהורא
 דיליה מגו מזרח איהו. ועל דא מי העיר ההוא נהורא
 דדרום. ממזרח, בגין דאיהו נטיל ואתון בקדמותא,
 ותיאובתא דההוא רקיעא עלאה למיהב ליה למזרח.

צדק יקראהו לרגלו. דא מערב, דאיהו קרי ליה תדיר
 ולא שכיך במה דאת אמר (תהלים פג) אלהים אל
 דמי לך אל תחרש ואל תשקוט אל. בגין דמערב אתער
 תדיר לגביה. יתן לפניו גוים ומלכים ירד. דהא מניה

לשון הקודש

המזרח. ועל כן, מי העיר - אותו האור
 של הדרום. ממזרח - משום שהוא נוסע
 ונזון בראשונה, ותשוקתו של אותו
 הרקיע העליון לתת למזרח.

צדק יקראהו לרגלו - זה המערב, שהוא
 תמיד קורא לו ולא שוקט, כמו שנאמר
 (תהלים פג) אלהים אל דמי לך אל תחרש
 ואל תשקט אל, משום שהמערב תמיד
 מתעורר אליו. יתן לפניו גוים ומלכים

ברוך הוא הנה תמיד קורא לו מיום
 שנברא העולם, כמו שנאמר (ישעיה מא)
 קרא הדורות מראש. ומשום כך, צדק
 יקראהו ודאי לרגלו - להתחבר בו
 בעבודתו ולקרוב אותו אליו, כמו שנאמר
 (שמות יא) העם אשר ברגליך.

דבר אחר מי העיר ממזרח - שמשם
 ראשית האור להאיר. משום שהדרום,
 אותו החוק של האור שלו הוא מן

קביל תקפא לאבנעא כל אנון עמין דעלמא.

רבי יהודה אמר (ישעיה מא) מי העיר במזרח, דא אברהם דלא נטיל אתערותא לגבי קדשא בריך הוא אלא במזרח, בגין דחמא שמשא דנפיק בצפרא מסטרא דמזרח, נטיל אתערותא לנפשיה דאיהו קדשא בריך הוא. אמר דא הוא מלכא דברא יתי. פלח ליה כל התוא יומא, לרמשא חמא שמשא דאתפניש (נרמא נפקת) וסיחרא נהרא. אמר דא הוא ודאי דשליט על ההוא פולחנא דפלהית כל האי יומא, דהא אתחשך קמיה ולא נהיר. פלח ליה כל ההוא ליליא.

לצפרא חמא דאזלא חשוכא ואתנהיר סטרא דמזרח. אמר ודאי כל אלין מלכא אית עלייהו ושליט דאנהיג לון. פינן דחמא קדשא בריך הוא תיאובתא דאברהם לגביה, בדין אתגלי עלוי ומליל עמיה, דכתיב

לשון הקודש

עבד לו כל היום ההוא. לערב ראה השמש שגאספ ונהלכנה יוצאת ונהלכנה מאירה. אמר, זה הוא ודאי ששולט על אותה העבודה שעבדתי כל היום הזה, שהנה נחשך לפניו ולא מאיר. עבד לו כל הלילה ההוא.

לבקר ראה שהלכה החשכה והאיר צד המזרח. אמר, ודאי כל אלו יש עליהם מלך ושליט שמנהיג אותם. פינן שראה

ירד, שהרי ממנו מקבל את החזק להכניע את כל אותם העמים של העולם. רבי יהודה אמר, (ישעיה מא) מי העיר במזרח - זה אברהם, שלא נטל התעוררות אל הקדוש ברוך הוא אלא ממזרח. משום שראה את השמש שיוצאת בבקר מצד המזרח, נטל התעוררות לנפשו שהוא הקדוש ברוך הוא. אמר, זה הוא המלך שברא אותי.

צֶדֶק יִקְרָאֵהוּ לְרַגְלוֹ. דְּמַלִּיל עִמִּיהּ וְאֵתְגַלִּי עֲלֵיהּ.

רבי יצחק פתח (ישעיה מה) **דובר צדק מגיד מישרים.** (דף 19 ע"ב) **קדשא בריך הוא כל מלוי אנון בקושטא,** וְעֵבִיד מִיִּשְׂרָאֵל, בְּמַה עֵבִיד מִיִּשְׂרָאֵל. בְּגִין דְּכִד בְּרָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא עֲלֵמָא, לָא הוּא קָאִים וְהוּא מְתַמוּטְט לְהַבָּא וְלְהַבָּא. אָמַר לִיהּ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמָא, מַה לָּךְ דְּאֵת מְתַמוּטְט. אָמַר לִיהּ, רְבוּנוּ שֶׁל עוֹלָם לָא יְכִילְנָא לְמִיקָם דְּלִית בֵּי יְסוּדָא עַל מַה דְּאֵתְקִיִּים. אָמַר לִיהּ הָא אָנָּא זְמִין לְמִיקָם בְּךָ חַד צְדִיק דְּאִיתּוּ אַבְרָהָם דִּי יִרְחִים לִי. מִיָּד קָאִים עֲלֵמָא בְּקִיּוּמִיהּ תְּדָא הוּא דְכָתִיב, (בראשית ב) **אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם אֵל תִּקְרָא בְּהַבְרָאָם אֵלָּא בְּאַבְרָהָם. בְּאַבְרָהָם מְתַקִּיִּים עֲלֵמָא.**

לשון הקודש

ברוך הוא לעולם: מה לך שאתה מתמוטט? אמר לו: רבונו של עולם, אני יכול לעמד, שאין בי יסוד על מה שאתקים. אמר לו: הרי אני עתיד להעמיד בך צדיק אחד שהוא אברהם שיאהב אותי. מיָד עמד העולם בקיומו. והו שכתוב (בראשית ב) **אֵלֶּה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהַבְרָאָם. אֵל תִּקְרָא בְּהַבְרָאָם אֵלָּא בְּאַבְרָהָם. בְּאַבְרָהָם מְתַקִּיִּים הָעוֹלָם.**

הקדוש ברוך הוא את תשוקתו של אברהם אליו, אזי התגלה אליו ודבר עמו, שכתוב צדק יקראהו לרגלו, שדבר עמו והתגלה עליו.

רבי יצחק פתח, (שם מה) **דבר צדק מגיד מישרים.** כָּל דְּבָרֵי הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵם אָמַת וְעוֹשֶׂה מִיִּשְׂרָאֵל. בְּמַה הוּא עוֹשֶׂה מִיִּשְׂרָאֵל? מִשּׁוּם שְׁבַאֲשֶׁר בְּרָא הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא אֵת הָעוֹלָם, לָא הִיָּה עוֹמֵד, וְהִיָּה מְתַמוּטְט לְכָאן וּלְכָאן. אָמַר הַקְּדוֹשׁ

אָמַר רַבִּי חֵינָא (ישעיה מה) **מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. דְּהָא אָתִיב לִיה**
עֲלָמָא לְקַדְשָׁא בְּרִידָה הוּא תְּהוּא אַבְרָהָם זְמִין
הוּא דִּיפְקֹון מִנֵּיהּ בְּנִין דִּיחֲרִיבּוּ מִקַּדְשָׁא וְיִזְקִידוּ
אוֹרֵייתָא. (נ"א לְנַפְקָא מִנֵּיהּ וְשִׁמְעָאֵל, אָמַר לִיה הָא יִצְחָק, אָמַר לִיה זְמִין לְמִיפְקֵי מִנֵּיהּ
 עֲשׂוּ חֲרִיבָא דִּיחֲרִיב בִּי מִקַּדְשָׁא וְיִזְקִיד אוֹרֵייתָא), **אָמַר לִיה זְמִין חַד בַּר נֶשֶׁ**
לְמִיפְקֵי מִנֵּיהּ דְּאִיתּוּ יַעֲקֹב וְיִפְקֹון מִנֵּיהּ תְּרִיסַר שְׁבַטִין
כְּלָחוּ זַכָּאִין. מִיַּד אֲתַקְיִים עֲלָמָא בְּגִינֵיהּ חָדָא הוּא דְכָתִיב
מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל.

רַבִּי אֶלְעָזָר אָמַר הָא אֲתַעְרְנָא וַיְדַבֵּר וַיִּגִּד וַיֵּאמֶר כְּלָחוּ
לְטַעֲמֵיהּ מִתְפָּרְשֵׁן. וַיְדַבֵּר אִיתּוּ בְּאֲתַגְלִיא דְרַגְנָא
לְבַר, דְּלֹא אִיתּוּ דְרַגְנָא פְּנִימָאָה כְּאֵנוּן דְּרַגִּין עֲלָאִין, וְדָא
אִיתּוּ (ישעיה מה) **דְּוִבֵר צְדָק. וַיִּגִּד אִיתּוּ רְמוּז לְדְרַגְנָא פְּנִימָאָה**
עֲלָאָה דְשִׁלְטָאָה עַל דְּבֹר, וְדָא הוּא מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. מָאן
מִיִּשְׂרָאֵל דָּא דְרַגְנָא עֲלָאָה דִּיעֲקֹב שְׂרִיא בֵיה חָדָא הוּא

לשון הקודש

כָּלֵם צְדִיקִים. מִיַּד הַתְּקִיִם הַעוֹלָם
 בְּשִׁבְלֹו. זְהוּ שְׁכַתוּב מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל.
 רַבִּי אֶלְעָזָר אוֹמֵר, הָרִי הַעֲרֵנוּ, וַיְדַבֵּר,
 וַיִּגִּד, וַיֵּאמֶר – כָּלֵם לְטַעֲמֵם מִתְפָּרְשִׁים.
 וַיְדַבֵּר הוּא בְּגִלּוּי, דְּרַגְנָה חִיצוֹנָה, שְׂאִינָה
 דְּרַגְנָה פְּנִימִית כְּמוֹ אוֹתָן הַדְּרַגוֹת
 הַעֲלִיוֹנוֹת. וְזְהוּ דִבֵּר צְדָק. וַיִּגִּד, הוּא רְמוּז
 לְדְרַגְנָה פְּנִימִית עֲלִיוֹנָה שְׁשׁוֹלְטַת עַל
 הַדְּבֹר, וְזְהוּ מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל. מִי

אָמַר רַבִּי חֵינָא, (ישעיה מה) מִגִּיד מִיִּשְׂרָאֵל,
שְׁהִנָּה הַשִּׁיב הַעוֹלָם לְקָדוּשׁ – בְּרוּךְ – הוּא:
אוֹתוֹ אַבְרָהָם עֲתִיד הוּא שְׂיִצְאוּ מִמֶּנִּי
בְּנִים שְׂיִחֲרִיבוּ אֶת הַמִּקְדָּשׁ וְיִשְׂרְפוּ אֶת
הַתּוֹרָה. וְנ"א לְצִאת מִמֶּנּוּ וְשִׁמְעָאֵל. אָמַר לוֹ: הִנֵּה
יִצְחָק! אָמַר לוֹ: עֲתִיד לְצִאת מִמֶּנּוּ עֲשׂוּ הַרְשָׁע
שְׂיִחֲרִיב אֶת בֵּית הַמִּקְדָּשׁ וְיִשְׂרְף הַתּוֹרָה. אָמַר
לוֹ: עֲתִיד אָדָם אֶחָד לְצִאת מִמֶּנּוּ שְׁהוּא
יַעֲקֹב, וְיִצְאוּ מִמֶּנּוּ שְׁנַיִם עֲשָׂר שְׁבַטִים

דְּכַתִּיב, (תהלים צט) אַתָּה כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. וּבְגִין כֶּךָ מִגִּיד
כְּתִיב, וְלֹא כְּתִיב דּוֹבֵר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק וְהָא כְּתִיב, (דברים ד) וַיִּגַּד לָכֶם אֶת
בְּרִיתוֹ. אָמַר לִיה הָכִי הוּא וְדָאֵי אִיהוּ דְרִנָּא
דְּשִׁלְטָא עַל תַּתְּאָה דְּאִיהוּ דּוֹבֵר צֶדֶק. וְכִלְא (בָּה) אִיהוּ
(נ"א לְאִשְׁתְּלָא אִיבָא) לְאִסְתַּפְּלָא (אִיבָא) הָכָא. (נ"א אִתְּיָא). תָּא חֲזִי,
דְּאִי עַל גַּב דְּדִבּוּר אִיהוּ תַתְּאָה, לֹא תִימָא דְלֹא עֲלָא
אִיהוּ, אֲלֵא וְדָאֵי דְבוּר מְלִיִּיא אִיהוּ מְכִלְא וְדְרִנָּא עֲלָא
אִיהוּ. וְסִימְנִיד (דברים לב) כִּי לֹא דָבַר יֶקֶת הוּא מִכֶּם.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה אָזִיל לְבֵי חַמּוּי, וְהוּו עַמִּיּוּה רַבִּי חִיָּיא
וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה. אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר הָא חַמִּינָא
דְּאִתְּעֵרוּתָא דְלַעִילָא לֹא אִיהוּ אֲלֵא כַּד אִתְּעַר לְתַתְּאָה,
דְּהָא אִתְּעֵרוּתָא דְלַעִילָא בְּתִיאֻבְתָּא דְלְתַתְּאָה תְּלִיִּיא
(מלחא).

לשון הקודש

שָׂאֵף עַל גַּב שְׂהַדְּבוּר הוּא תַחְתּוֹן, אַל
תֵּאמַר שְׂאֵנֵנו עֲלִיוֹן, אֲלֵא וְדָאֵי הַדְּבוּר
הוּא מְלֵא מִן הַכֹּל וְהוּא דְרָגָה עֲלִיוֹנָה,
וְסִימֵן לְדָבַר – (שם לב) כִּי לֹא דָבַר יֶקֶת הוּא
מִכֶּם.

רַבִּי אֶלְעָזָר הָוָה הוֹלֵךְ לְבֵית חַמּוּי, וְהִיוּ
עִמּוּ רַבִּי חִיָּיא וְרַבִּי יוֹסִי וְרַבִּי חֲזַקְיָה.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר, הִנֵּה רְאִיתִי
שְׂהַתְּעוֹרְרוּת שֶׁל מַעְלָה אִינְהָ אֲלֵא

הַמִּיִּשְׂרָאֵלִים? זֶה הַדְּרָגָה הָעֲלִיוֹנָה שְׂיַעֲקֵב
שְׂרוּי בָּהּ. וְהוּו שְׂכַתּוּב (תהלים צט) אַתָּה
כּוֹנֵנֶת מִיִּשְׂרָאֵל. וּמִשּׁוּם כֶּךָ כְּתוּב מִגִּיד
וְלֹא כְּתוּב דּוֹבֵר.

אָמַר רַבִּי יִצְחָק, וְהִרִי כְּתוּב (דברים ד) וַיִּגַּד
לָכֶם אֶת בְּרִיתוֹ? אָמַר לוֹ, כֶּךָ הוּא וְדָאֵי,
הִיא הַדְּרָגָה שְׂשׁוּלְטַת עַל הַתַּחְתּוֹנָה
שְׂהִיא דְבַר צֶדֶק, וְהַכֹּל וְכֵהוּ הוּא וְנ"א
לְשַׁתַּל הַפְּרִי לְהַתְּבוּנָן (ישע' כֵּאֵן. בֵּא רֵאֵה,

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פג) **אֱלֹהִים עַל דְּמֵי לֶךְ אֵל תִּתְרַשׁ**
וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל. דָּא הוּא אֲתֵעְרוּתָא דְלִתְתָּא
 בְּגִין לְשִׁלְטָאָה. אָמַר דְּוַד, אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לֶךְ,
 לְאֲתֵעְרָא לְגַבֵּי עֵלְאָה וּלְאֲתִחְבְּרָא גַבֵּי יְמִינָא. מֵאֵי
 טַעְמָא בְּגִין (תהלים פג) **כִּי הִנֵּה אֹיְבִיךָ יַחְמִיזֶנּוּ וְגו'** (ובתיב) **כִּי**
נֹעְצֵנוּ לֵב יַחְדָּיו עֲלֶיךָ בְּרִית יִכְרוּתוֹ, וּבְגִין כֶּךָ אֱלֹהִים
אֵל דְּמֵי לֶךְ לְאֲתֵעְרָא לְגַבֵּי עֵלְאָה, דְּהָא כְּדִין אֲתֵעְרַת
יְמִינָא וּקְטִירַת לָהּ בַּהֲדָה. וְכֵד אֲתִקְשְׁרַת בְּיְמִינָא כְּדִין
אֲתִבְר שְׁנַאִין דְּכִתִּיב (שמות טו) יְמִינְךָ יִי נְאֻדְרֵי בַּכַּח
יְמִינְךָ יִי תִרְעֵץ אוֹיֵב.

וְתָא חָזִי בְּשַׁעְתָּא דְאֲתִחְבְּרוּ כָּל אַנּוּן מַלְכִין לְאַגְתָּא
קַרְבָּא עֲלֵיהּ דְאַבְרָהָם, אֲתִייעֵטוּ לְאַעֲבָרָא לִיָּה
מִן עֲלָמָא, וּכְיִזְן דְשִׁלְטוּ בְלוּט בַּר אַחוּזָה דְאַבְרָהָם מִיַּד

לשון הקודש

יכרתו. ומשום כך, אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לֶךְ
 להעיר בלפי מעלה, שְׁהֲרֵי אִז מִתְעוֹרֵר
 הַיְמִין וְקוֹשֵׁר אוֹתָהּ עִמָּה. וְכַאֲשֶׁר נִקְשְׁרַת
 בְּיְמִין, אִז נִשְׁבְּרִים הַשּׁוֹנְאִים, שְׁכַתוּב
 (שמות טו) יְמִינְךָ הִי נְאֻדְרֵי בַּכַּח יְמִינְךָ הִי
 תִרְעֵץ אוֹיֵב.

ובא וראיה, בְּשַׁעְתָּא שְׁהִתְחַבְּרוּ כָּל אוֹתָם
 הַמַּלְכִּים לְהִלָּחֵם בְּקַרְבַּי עַל אַבְרָהָם,
 הַתִּיעֵצוּ לְהַעֲבִירוּ מִן הָעוֹלָם, וּכְיִזְן
 שְׁשִׁלְטוּ בְלוּט בֶּן אַחִיו שֶׁל אַבְרָהָם, מִיַּד

בְּשַׁמְתְּעוֹרֵר לְמִטָּה, שְׁהֲרֵי הַהֲתַעוֹרְרוּת
 שֶׁל מַעְלָה תְלוּיָהּ בַּתְּשׁוּקָה שֶׁל מִטָּה
 (וּתְדַבֵּר).

פָּתַח וְאָמַר, (תהלים פג) **אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לֶךְ**
אֵל תִּתְרַשׁ וְאֵל תִּשְׁקוּט אֵל. זֶה הוּא
 הַהֲתַעוֹרְרוּת שֶׁל מִטָּה כְּדֵי לְשַׁלֵּט. אָמַר
 דְּוַד, אֱלֹהִים אֵל דְּמֵי לֶךְ, לְהַעֲרִי אֵל
 הָעֲלִיזִין וּלְהִתְחַבֵּר אֵל הַיְמִין. מָה הַטַּעַם?
 מִשּׁוּם (שם) **כִּי הִנֵּה אֹיְבִיךָ יַחְמִיזֶנּוּ וְגו'**.
 (ובתיב) **כִּי נֹעְצֵנוּ לֵב יַחְדָּו עֲלֶיךָ בְּרִית**

אֲזָלוּ, דְּכַתִּיב וַיִּקְחוּ אֶת לֹט וְאֶת רְכוּשׁוֹ בֶּן אָחִי אַבְרָם
וַיֵּלְכוּ. מָאִי טַעְמָא, בְּגִין דְּדִיּוּקְנִיָּה דְּלֹט תָּוָה דְּמִי
לְאַבְרָהָם, וּבְגִין כֶּף וַיֵּלְכוּ, דְּכָל הָהוּא קָרְבָּא בְּגִינִיָּה
הָוָה.

מָאִי טַעְמָא. בְּגִין דְּתָוָה אַבְרָהָם אֶפִּיק בְּנֵי עֲלָמָא
מִפּוּלְחָנָא נּוֹכְרָאָה וְאָעִיל לֹון בְּפּוּלְחָנָא
דְּקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. וְתוּ קְדֻשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲתַעַר לֹון
בְּעֲלָמָא בְּגִין לְגַדְלָא שְׂמָא דְאַבְרָהָם בְּעֲלָמָא וּלְקָרְבָּא
לִיָּה לְפּוּלְחָנִיָּה. וְרוּזָא דְמִלָּה כִּיּוֹן דְאַבְרָהָם אֲתַעַר
לְמַרְדֵּף אֲבַתְרִיָּהוּ כְּדִין אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ עַד
דְּאֲתַקְשֵׁר כִּלְאָ בְּאַבְרָהָם, וְכַד אֲתַקְשֵׁר כִּלְאָ בְּאַבְרָהָם
כְּדִין אֲתַבְּרוּ כְּלָהוּ מַלְכִין מִקְמִיָּה כְּדָקָא אֲמָרֵן דְּכַתִּיב
יְמִינֶךָ יי תִּרְעֵץ אוֹיֵב וְגו'.

וּמַלְכֵי צַדִּיק מְלָךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָהֶם וַיִּיּוֹן. רַבִּי שְׁמַעוֹן

לשון הקודש

כְּדִי לְגַדְלָא אֶת שְׂמוֹ שֶׁל אַבְרָהָם בְּעוֹלָם
וּלְקָרֵב אוֹתוֹ לְעִבּוּדָתוֹ. וְסוּד הַדְּבָר –
כִּיּוֹן שְׂאֲבָרָהֶם הִתְעוֹרֵר לְרֵדֵף אַחֲרֵיהֶם,
אִז אֱלֹהִים אַל דְּמִי לָךְ, עַד שֶׁהַכֵּל נִקְשֵׁר
לְאַבְרָהָם. וּכְשֶׁהַכֵּל נִקְשֵׁר לְאַבְרָהָם, אִז
נִשְׁבְּרוּ כָּל הַמַּלְכִים מְלַפְנֵיּוֹ, כְּמוֹ
שְׂאֲמַרְנּוּ, שְׁכַתּוֹב יְמִינֶךָ ה' תִּרְעֵץ אוֹיֵב
וְגו'.

וּמַלְכֵי צַדִּיק מְלָךְ שָׁלֵם הוֹצִיא לָהֶם וַיִּיּוֹן.

הֲלָכוּ, שְׁכַתּוֹב וַיִּקְחוּ אֶת לֹט וְאֶת רְכוּשׁוֹ
בֶּן אָחִי אַבְרָם וַיֵּלְכוּ. מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם
שְׂדֵמּוֹתוֹ שֶׁל לֹט הִיָּתָה דוּמָה לְאַבְרָהָם,
וּמִשּׁוֹם כֶּף וַיֵּלְכוּ, שְׁכָּל אוֹתוֹ הִקְרַב הָיָה
בְּשִׁבִילוֹ.

מָה הַטַּעַם? מִשּׁוֹם שְׂאֲבָרָהֶם הִיָּה מוֹצִיא
אֶת בְּנֵי הָעוֹלָם מִעִבּוּדָה זָרָה וּמִכְּנִים
אוֹתָם לְעִבּוּדַת הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא. וְעוֹד,
הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא הֵעִיר אוֹתָם בְּעוֹלָם

פָּתַח וְאָמַר (תהלים עו) וַיְהִי בְשָׁלֹם סֹכּוֹ וְגו'. תָּא חַיִּי פֶד
 סָלִיק בְּרַעוּתָא דְקַדְשָׁא בְרִיךְ הוּא לְמַבְרִי עֲלֵמָא,
 אֲפִיק חַד שְׁלֵהוּבָא דְבוּצִינָא דְקַרְדֵּינוּתָא. וְנִשְׁפַּ רוח זִיקָא
 בְּזִיקָא חֲשִׁבָאֵת וְאוּקִידֵת. וְאֲפִיק מִגּוֹ (דף 19 ע"א) סְטָרֵי
 תְהוּמָא חַד טִיף וְחִבֵּר לוֹן פְּחַד וּבְרָא בְהוּ עֲלֵמָא.

הַהוּא שְׁלֵהוּבָא סָלִיק וְאֲתַעְטָרָא בְשִׁמְאָלָא, וְהַהוּא טִיף
 סָלִיק וְאֲתַעְטָר בְּמִינָא, סָלְקוּ חַד פְּחַד אֲחֻלְפוּ
 דְּוִכְתִּי דָּא לְסְטָרָא דָּא וְדָּא לְסְטָרָא דָּא, דְּנַחֲתִית סָלִיק
 וְדְסָלִיק נַחֲתִית. אֲתַקְטָרוּ דָּא בְּדָּא, נָפִיק מִבִּינֵייהוּ רוח
 שְׁלִים. בְּדִין אַנּוּן תְּרִין סְטָרִין אֲתַעְבִּידוּ חַד וְאֲתִייהִב
 בִּינֵייהוּ וְאֲתַעְטָרוּ חַד פְּחַד. בְּדִין אֲשֶׁתִּכַּח שְׁלֹם לְעִילָא
 וְשְׁלֹם לְתַתָּא, וְדַרְגָּא אֲתַקְטָרִים.

אֲתַעְטָרֵת ה"א בּוּא"ו וְא"ו בְּה"א, בְּדִין סָלְקָא ה"א

לשון הקודש

בְּמִין. עָלוּ אֲחָד עִם אֲחָד, הַחֲלִיפוּ
 מְקוּמוֹת, זֶה לְצַד זֶה וְזֶה לְצַד זֶה. זֶה
 שִׁירָד עָלָה, וְזֶה שֶׁעָלָה יָרַד. נִקְשְׁרוּ זֶה עִם
 זֶה וַיִּצְאָה מִבִּינֵיהֶם רוח שְׁלֵמָה, וְאִזּוּ
 אוֹתָם שְׁנֵי הַצְּדָדִים נַעֲשׂוּ אֲחָד, וְנִתְּנָה
 בִּינֵיהֶם וְהִרְתּוּ וְהִתְעַטְרוּ הָאֲחָד עִם
 הָאֲחָד. וְאִזּוּ נִמְצָא שְׁלֹם לְמַעְלָה וְשְׁלֹם
 לְמַטָּה, וְהַדְּרָגָה הַתְּקִימָה.

הַתְּעַטְרֵת ה"א עִם וְא"ו, וְא"ו עִם ה"א,
 וְאִזּוּ עָלְתָה ה"א וְנִקְשְׁרָה בְּקִשְׁר שְׁלֹם. וְאִזּוּ

רַבִּי שְׁמַעוֹן פָּתַח וְאָמַר, (תהלים עו) וַיְהִי
 בְשָׁלֹם סֹכּוֹ וְגו'. בַּא רָאָה, בְּשֶׁעָלָה
 בְּרַצּוֹן הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא לְבְרָא אֶת
 הָעוֹלָם, הוּצִיא שְׁלֵהוּבָת אַחַת שֶׁל הַמָּאוֹר
 שֶׁל הַבְּיָצוּץ הַקָּשָׁה, וְנִשְׁפַּ רוח בְּרוּחַ
 חֲשׂוּבָה וְשׁוֹרְפָת. וְהוּצִיא מִתּוֹךְ צְדָדֵי
 הַתְּהוֹם טָפָה אַחַת, וְחִבֵּר אוֹתָם יַחַד,
 וּבְרָא בְהֶם אֶת הָעוֹלָם.

אוֹתָהּ הַשְׁלֵהוּבָת עָלְתָה וְהִתְעַטְרָה
 בְּשִׁמְאָל, וְאוֹתָהּ הַטָּפָה עָלְתָה וְהִתְעַטְרָה

וְאֶתְקַשְׁרָא בְּקִשְׁוֵרָא שְׁלִים. בְּדִין וּמִלְכֵי צֶדֶק מְלֻךְ
שְׁלִים. מְלֻךְ שְׁלִים וְדָאֵי מְלֻךְ אִיהוּ דְשְׁלִיט בְּשְׁלִימוֹ,
אִימְתֵי אִיהוּ מְלֻךְ שְׁלִים בְּיוֹמָא דְכַפּוּרֵי דְכָל אַנְפִּין
נְהִירִין.

(דְּבַר אַחַר מִלְכֵי צֶדֶק מְלֻךְ שְׁלִים, אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן בְּעָא קְדָשָׁא בְּרִידָא הוּא לְמִיפְק כְּהוֹנְתָא מִשָּׁם
כְּמַה דְּאֵת אָמַר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן, בֵּינָן דְּאַקְדִּים בְּרַבְתָּא דְאַבְרָהָם לְבְּרַבְתָּא דְמַרְיָה,
אָמַר לִיָּה אַבְרָהָם וְכִי מְקַדְּמִין בְּרַבְתָּא דְעַבְדָּא לְבְּרַבְתָּא דְמַרְיָה, מִנְד אֲתִיְהִיבַת כְּהוֹנְתָא
לְאַבְרָהָם דְכַתִּיב, (תְּהִלִּים ק"י) נָאִם יְיָ לְאֲדָנִי שָׁב לִימִינִי. וְכַתִּיב בְּתַרְיָה נִשְׁבַּע יְיָ וְלֹא יִנְחָם
אֶתְהָ כִּהֵן לְעוֹלָם עַל דְּבִרְתֵי מִלְכֵי צֶדֶק, דְכַתִּיב וְהוּא כִּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן, וְאִין זְרַעוֹ כִּהֵן)

דְּבַר אַחַר וּמִלְכֵי צֶדֶק. דָּא עֲלָמָא בְּתַרְאָה. מְלֻךְ שְׁלִים,
דָּא עֲלָמָא עֲלָאָה. דְּאֶתְעַטְר חַד בְּחַד בְּלָא
פִּירוּדָא תִּרִין עֲלָמִין בְּחַדָּא, וְאַפִּילוּ עֲלָמָא תַתָּאָה כְּלָא
הוּא. וְחַד מְלָה אִיהוּ. הוּצִיא לְחָם וַיִּזֶן דְּתִרִין אֲלִין בֵּיהּ.
וְהוּא כִּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן מְשַׁמֵּשׁ עֲלָמָא לְקַבֵּל עֲלָמָא. וְהוּא

לשון הקודש

שב לימיני. וכתוב אחריו, נשבע ה' ולא ינחם אתה
כהן לעולם על דברתי מלכי צדק. שכתוב והוא כהן
לאל עליון, ואין זרעו כהון.

דְּבַר אַחַר וּמִלְכֵי צֶדֶק – זֶה הָעוֹלָם
הָאַחֲרוֹן. מְלֻךְ שְׁלִים – זֶה הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן.
שֶׁהֲתַעַטֵּר אֶחָד עִם אֶחָד בְּלֵי פִירוּד שְׁנֵי
עוֹלָמוֹת יַחַד, וְאַפִּילוּ הָעוֹלָם הַתַּתְּחוֹתָן הוּא
הַכֹּל, וְהוּא דְבַר אֶחָד. הוּצִיא לְחָם וַיִּזֶן –
שָׁבוּ שְׁנֵי אֱלוֹ. וְהוּא כִּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן –
מְשַׁמֵּשׁ עוֹלָם נֶגֶד עוֹלָם. וְהוּא כִּהֵן – זֶה

ומלכי צדק מלך שלם. מלך שלם הוא
נדאי מלך ששולט בשלמות. מתי הוא
מלך שלם? ביום הכפורים, בששכל הפגים
מאירות.

ודבר אחר מלכי צדק מלך שלם, אמר רבי שמעון,
רצה הקדוש ברוך הוא להוציא כהנה משם, כמו
שנאמר ברוך אברהם לאל עליון. בין שהקדים
ברכת אברהם לברכת רבנו, אמר לו אברהם: וכי
מקדימים ברכת העבד לברכת רבו? מיד נתנה
כהנה לאברהם, שכתוב (תהלים קי) נאם ה' לאדני

כִּהְיֵן דָּא יְמִינָא. לְאֵל עֲלִיּוֹן עֲלָמָא עֲלָאָה. וּבְגִין כִּדְ בְּעֵי
בְּהִנָּא לְבָרְכָא עֲלָמָא.

תָּא חֲזִי, בְּרַכָּאן (ד"א ל"ג ב"ד) נְטִיל הַאי עֲלָמָא תַתָּאָה כִּד
אֶתְחַבֵּר בְּכַהֲנָא רַבָּא כִּדִּין וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ
אַבְרָם (נ"ד) לְאֵל עֲלִיּוֹן הָכִי הוּא וְדָאִי. כְּגֹוֹנָא דָּא בְּעֵי
כַהֲנָא לְתַתָּא לְקַשְׂרָא קִשְׂרִין וּלְבָרְכָא הַאי דוּכְתָא בְּגִין
דִּיתְקַשֵּׁר בְּיְמִינָא לְאֶתְקַשְׂרָא תִרִין עֲלָמִין כְּחַד. בְּרוּךְ
אַבְרָם רִזָּא דְמַלְחָה תְּקוּנָא דְבְּרַכָּאן אִיחֹו.

בְּרוּךְ אַבְרָם כְּמָה דְאַמְרִינֵן בְּרוּךְ אַתָּה. לְאֵל עֲלִיּוֹן. יי
אֱלֹהֵינוּ. קוּנֵה שָׁמַיִם וָאָרֶץ. מַלְךְ הָעוֹלָם. וְהַאי
קָרָא רִזָּא דְבְּרַכָּאן אִיחֹו. (וּבְגִין כִּד) וַיְבָרְכֵהוּ מִתַּתָּא לְעֵילָא.
וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן (אֲשֶׁר מִגֹּן צְרִיד בְּיַדָּה). מֵעֵילָא לְתַתָּא. וַיִּתֵּן לוֹ
מֵעֵשֶׂר מְבַל לְאֶתְדַבְּקָא בְּאַתֵּר דְּקִשְׁוֹרָא אֶתְקַשֵּׁר לְתַתָּא.

לשון הקודש

הפרכות.

בְּרוּךְ אַבְרָם - כְּמוֹ שְׁאֲמַרְנָה, בְּרוּךְ
אַתָּה. לְאֵל עֲלִיּוֹן - ה' אֱלֹהֵינוּ. קְנֵה שָׁמַיִם
וָאָרֶץ - מַלְךְ הָעוֹלָם. וְהַפְּסוּק הַזֶּה הוּא
סוּד הַפְּרָכּוֹת. (וּמִשּׁוּם כִּד) וַיְבָרְכֵהוּ -
מִמַּטָּה לְמַעְלָה. וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן וְאֲשֶׁר מִגֹּן
צְרִיד בְּיַדָּה, וּבְרוּךְ אֵל עֲלִיּוֹן - מִמַּעְלָה
לְמַטָּה. וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֵשֶׂר מְבַל - לְהִתְדַבֵּק
בְּמַקּוֹם שֶׁהַקֶּשֶׁר נִקְשֵׁר לְמַטָּה.

הַיְמִין. לְאֵל עֲלִיּוֹן - הָעוֹלָם הָעֲלִיּוֹן,
וּמִשּׁוּם כִּד צְרִיד הַכֹּהֵן לְבָרַךְ אֶת הָעוֹלָם.
כַּאֲרֵא, הַפְּרָכּוֹת נְטִיל הָעוֹלָם הַתַּחְתּוֹן
הַזֶּה, כְּשֶׁמִּתְחַבֵּר עִם הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל, וְאִז
וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר בְּרוּךְ אַבְרָם לְאֵל עֲלִיּוֹן.
כִּד זֶה וְדָאִי. כְּמוֹ בֵּן צְרִיד הַכֹּהֵן לְמַטָּה
לְקַשֵּׁר קִשְׂרִים וּלְבָרַךְ אֶת הַמַּקּוֹם הַזֶּה,
כִּדִּי שְׂוִתְקַשֵּׁר הַיְמִין לְקַשֵּׁר שְׁנֵי עוֹלָמוֹת
יַחַד. בְּרוּךְ אַבְרָם - סוּד הַדְּבָר הוּא תְּקוּנָה

עַד דְּהוּוּ אֲזִילי, אֶעְרַע בְּהוּ רַבִּי יִיסָא וְחַד יוֹדָאי בְּהַדְיָה.
 וְהָוָה אָמַר הַהוּא יוֹדָאי (תהלים כה) לְדָוִד אֵלֶיךָ יי
 נַפְשִׁי אִשָּׁא. לְדָוִד. וְכִי אֲמַאי לֹא כְּתִיב מִזְמוֹר לְדָוִד או
 לְדָוִד מִזְמוֹר. אֲלֵא בְּגִין דְּרַגְיָה קָאֲמַר לְדָוִד תּוֹשְׁבַתְתָּא
 דְּאָמַר בְּגִינְיָה אֵלֶיךָ יי נַפְשִׁי אִשָּׁא. אֵלֶיךָ יי לְעִילָא.
 נַפְשִׁי, מָאן נַפְשִׁי, (אִשָּׁא) דָּא דָּוִד (הוּא) דְּרַגְיָא קְדַמָּא
 דְּקָאֲמַרְן. אִשָּׁא, אִסְלָק. כְּמָה דְּאֵתְ אָמַר, (תהלים קכא)
 אִשָּׁא עֵינֵי אֶל הַהָרִים. בְּגִין דְּכָל יוֹמוֹי דְּדָוִד הָוָה
 מִשְׁתַּדֵּל לְסַלְקָא דְּרַגְיָה לְאֵתְעַטְרָא לְעִילָא
 וְלְאֵתְקַשְׂרָא תַּמָּן בְּקַשְׂרָא שְׁלִים בְּדַקָּא יְאוּת.

בְּגוֹזְנָא דָּא (תהלים קג) לְדָוִד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת יי בְּגִין
 דְּרַגְיָה קָאֲמַר, וְכַאי אָמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת
 יי. אֵת לְאֵתְקַשְׂרָא בְּקַשְׂרָא לְעִילָא. וְכָל קְרַבִּי, מָאן
 קְרַבִּי. אֵלִין שְׂאָר הֵיזֵן בְּרָא. דְּאֶקְרוּן קְרַבִּים כְּמָה

לשון הקודש

אֶעֱלֶה, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם קכא) אִשָּׁא עֵינֵי אֶל
 הַהָרִים. מִשּׁוֹם שֶׁדָּוִד הָיָה מִשְׁתַּדֵּל כָּל
 יְמָיו לְהַעֲלוֹת אֵת דְּרַגְתּוֹ לְהַתְּעַטֵּר
 לְמַעְלָה וּלְהַתְּקַשֵּׁר שֵׁם בְּקַשֵּׁר שְׁלֵם
 בְּרֵאוּי.

כְּמוֹ כֵּן (שם קג) לְדָוִד בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֵת ה'.
 מִשּׁוֹם דְּרַגְתּוֹ אָמַר. וְכַאי אָמַר בְּרַכִּי נַפְשִׁי
 אֵת ה'? אֵת – לְהַתְּקַשֵּׁר בְּקַשֵּׁר לְמַעְלָה.
 וְכָל קְרַבִּי, מִי הֵם קְרַבִּי? אֵלוֹ שְׂאָר חַיִּוֹת

בְּעוֹרָם הוֹלְכִים פְּגַשׁ בְּהֵם רַבִּי יִיסָא
 וַיְהוּדֵי אַחַד עִמּוֹ. וְהָיָה אוֹתוֹ הַיְהוּדֵי
 אוֹמֵר, (שם כה) לְדָוִד אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אִשָּׁא.
 לְדָוִד, וְכִי לְמָה לֹא כְּתוּב מִזְמוֹר לְדָוִד או
 לְדָוִד מִזְמוֹר? אֲלֵא בְּשִׁבִיל דְּרַגְתּוֹ אָמַר
 דָּוִד אֵת הַתְּשַׁבַּחַת שֶׁאָמַר בְּשִׁבִילוֹ.
 אֵלֶיךָ ה' נַפְשִׁי אִשָּׁא, אֵלֶיךָ ה' לְמַעְלָה.
 נַפְשִׁי, מִי זֶה נַפְשִׁי? וְאִשָּׁא זֶה דָּוִד, (הוּא)
 הַדְּרַגָּה הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁאָמַרְנוּ. אִשָּׁא –

דַּאֲתָ אָמַר, (שיר השירים ה) וַיַּעַי הָמוֹ עָלָיו. דְּבַר אַחַר בְּרַכִּי
נַפְשִׁי, בְּגִינִיהָ קָאֵמַר. אֵת יֵי דָא שְׁלִימוֹ דְכֻלָּא, אֵת יֵי
כֻלָּלָא דְכֻלָּא.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יִיסָא תְּמִינָא לָךְ דִּהָא
עִם שְׂכִינְתָא קְאֵתִית וְאֵת־חֲבֵרְתָא. אָמַר לִיה הָכִי
הוּא וְדָאִי, וְתִלְת פְּרָסִי הוּא דְאֵזִילָנָא בְּהַדְרִיהָ וְאָמַר לִי
כַּמָּה מְלִי מַעֲלִייתָא וְאָנָא אֲנִירָנָא לִיה לְיוֹמָא דָא וְלָא
יִדְעָנָא דְאִיתוּ בּוֹזְעִינָא דְנִהִיר כְּדַחֲמִינָא הַשְׁתָּא.

אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר לְהֵתוּא יוֹדָאִי מַה שְׂמֻךְ, אָמַר
לִיה יוֹעֵזָר. אָמַר לִיה יוֹעֵזָר וְאֶלְעָזָר (מִלָּה קְדָא)
יְתִיבֵן בְּחֻדָּא, יְתִבּוּ גַבִּי חַד טַנְרָא (ד' 19 ע"ב) בְּהֵתוּא חֲקֵל.
פִּתַח הֵתוּא יוֹדָאִי וְאָמַר (ישעיה מג) אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא מוֹזְחָה
פִּשְׁעִיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר. מָאִי טַעֲמָא תְרִי
וּמְנִי אָנֹכִי אָנֹכִי.

לשון הקודש

וְלֹא יָדַעְתִּי שֶׁהוּא הַמָּאוֹר שְׂמַאִיר כְּמוֹ
שְׂרָאִיתִי פַּעַת.

אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְיְהוּדִי הַהוּא, מַה
שְׂמֻךְ? אָמַר לוֹ, יוֹעֵזָר. אָמַר לוֹ, יוֹעֵזָר
וְאֶלְעָזָר וְדְבַר אַחַר וְיֹשְׁבִים יַחַד. יֵשְׁבוּ עַל
כֻּלָּע אַחַד בְּשֻׁדָּה הַהוּא. פִּתַח אוֹתוֹ
הַיְהוּדִי וְאָמַר, (ישעיה מג) אָנֹכִי אָנֹכִי הוּא
מִחָה פִּשְׁעִיךָ לְמַעַנִי וְחַטָּאתֶיךָ לֹא אֶזְכֹּר.
מָה הַטַּעַם פַּעַמִּים אָנֹכִי אָנֹכִי?

הַשֻּׁדָּה שְׂנוֹקְרָאוֹת קְרַבִּים, כְּמוֹ שְׂנַאֲמַר
(שיר ה) וַיַּעַי הָמוֹ עָלָיו. דְּבַר אַחַר בְּרַכִּי
נַפְשִׁי - בְּשִׁבְלֵוֹ הוּא אָמַר. אֵת ה' - זו
שְׁלֵמוֹת הַכֹּל. אֵת ה' - הַכֻּלָּל שֶׁל הַכֹּל.
אָמַר רַבִּי אֶלְעָזָר לְרַבִּי יִיסָא, רְאִיתִי
אוֹתְךָ שְׂבַאתָ עִם הַשְׂכִּינָה וְהִתְחַבְּרָתָא.
אָמַר לוֹ, כִּךָּ זֶה וְדָאִי. וְשִׁלַּש פְּרָסָאוֹת
שְׁהִלְכְתִי עִמָּה וְאָמְרָה לִי כַּמָּה דְבָרִים
מַעֲלִים, וְאֲנִי שְׂמַרְתִּי אוֹתָם לְיוֹם הַזֶּה,

אֵלֶּא חַד בְּסִינֵי וְחַד בְּשַׁעֲתָא דְּבָרָא עֲלֵמָא, דְּכְתִיב
 (שמות כ) אָנֹכִי יי אֱלֹהֶיךָ דָּא הוּא בְּסִינֵי. וְחַד בְּד
 בָּרָא עֲלֵמָא דְּכְתִיב, (ישעיה מה) אָנֹכִי עָשִׂיתִי אָרֶץ וְאָדָם
 עֲלֶיהָ בָּרָאתִי. הוּא, בְּגִין לְאַחֲזָא דְּלֹא הָוִי פִּירוּדָא בִּין
 עֵילָא וְתַתָּא.

מוֹחָה פְּשָׁעִיד. מֵעֵבִיר פְּשָׁעִיד לָא כְּתִיב, אֵלֶּא
 מוֹחָה. בְּגִין דְּלֹא יִתְחַזֵּן לְעֵלְמִין. לְמַעְנֵי. מָאִי
 לְמַעְנֵי, בְּגִין אֲנֹן רַחֲמִין דְּתַלְיִין בִּי דְּכְתִיב, (דברים ד) בִּי
 אֵל רַחוּם יי אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

דְּבַר אַחַר מוֹחָה פְּשָׁעִיד לְמַעְנֵי. תָּא חָזִי חִיבֵי
 עֲלֵמָא עֲבָדִין פְּגִימוֹתָא לְעֵילָא, דְּכַד אֲנֹן חוֹבִין
 סְלִקִין רַחֲמִין וְנִהְיִרוּ עֲלָאָה וְיַנְיִקוּ דְּבִרְכָאן לָא נְהִית
 לְתַתָּא, וְהָאִי דְּרָגָא לָא נָטִיל בְּרַכָּאן דְּלְעֵילָא לְיַנְקָא
 לְתַתָּא. וּבְגִין כֵּךְ לְמַעְנֵי בְּגִין דְּלֹא יִתְמַנְעוּן בְּרַכָּאן

לשון הקודש

הַרְחַמִּים שְׁתַּלְוִיִּים בִּי, שְׁכַתוּב (דברים ד) בִּי
 אֵל רַחוּם ה' אֱלֹהֶיךָ וְגו'.

דְּבַר אַחַר מוֹחָה פְּשָׁעִיד לְמַעְנֵי – בַּא
 רָאָה, הַרְשָׁעִים שֶׁל הָעוֹלָם עוֹשִׂים פְּנָם
 לְמַעְלָה, שְׂכַאֲשֵׁר אוֹתָם חֲסָאִים עוֹלָיִם,
 רַחֲמִים וְאוֹר עֲלִיּוֹן וְיַנְיִקַת הַבְּרָכוֹת לָא
 יוֹרְדוֹת לְמַטָּה, וְהַדְּרָגָה הַזֹּאת אֵינָה נוֹטֶלַת
 בְּרָכוֹת שֶׁלְמַעְלָה לְהַנִּיחַ לְמַטָּה. וּמִשּׁוֹם
 כֵּךְ לְמַעְנֵי, כֵּדִי שְׂלֹא יִמְנְעוּ בְּרָכוֹת

אֵלֶּא אַחַד בְּסִינֵי, וְאַחַד בְּשַׁעֲתָא שְׂבָרָא
 אֵת הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (שמות כ) אָנֹכִי ה'י
 אֱלֹהֶיךָ. זֶה הוּא בְּסִינֵי. וְאַחַד בְּשַׁבָּרָא
 אֵת הָעוֹלָם, שְׁכַתוּב (ישעיה מה) אָנֹכִי עָשִׂיתִי
 אָרֶץ וְאָדָם עֲלֶיהָ בָּרָאתִי. הוּא כֵּדִי
 לְהִרְאוֹת שְׂאִין פִּירוּד בִּין מַעְלָה וּמַטָּה.

מוֹחָה פְּשָׁעִיד, לָא כְּתוּב מֵעֵבִיר פְּשָׁעִיד
 אֵלֶּא מוֹחָה, כֵּדִי שְׂלֹא יִתְרָאוּ לְעוֹלָמִים.
 לְמַעְנֵי, מַה זֶה לְמַעְנֵי? מִשּׁוֹם אוֹתָם

לִיִּנְקָא (ליה) לְכֹלָא. בְּנוּנָא דָּא (דברים לב) רְאוּ עֵתָה כִּי
אֲנִי אֲנִי הוּא. לְאַחֲזָאָה דְלֹא הָוֵי פִירוּדָא בֵּין עֵילָא
וְתַתָּא כְּמַה דְאִתְמַר.

תָּא חָזִי, בְּנוּנָא דָּא כִּד אֲשַׁתְּכַחוּ זְכָאִין בְּעֵלְמָא
אֲתַעְרוּ בְּרַבָּאן לְעֵלְמִין פְּלָחוּ. פִּינּוּ דְאִתָּא
אֲבָרְהָם אֲתַעַר בְּרַבָּאן לְעֵלְמָא דְכְּתִיב וְאֲבָרְכֶךָ וְהָיָה
בְּרַכָּה. מָאִי וְהָיָה בְּרַכָּה. רְמִזוּ דִישַׁתְּכַחוּן בְּגִינֵיהּ בְּרַבָּאן
לְעֵילָא וְתַתָּא דְכְּתִיב וְנִבְרַכְוּ בְּךָ וְגו' וְכְתִיב וְאֲבָרְכֶךָ
מְבָרְכֶיךָ.

אֲתָא יַצְחָק אוֹדַע לְכֹלָא דְאִית דִּין וְאִית דִּינָן לְעֵילָא
לְאַתְפָּרְעָא מִרְשִׁיעֵיָא, וְאִיהוּ אֲתַעַר דִּינָא
בְּעֵלְמָא בְּגִין דִּידְחִלוֹן לִיהּ לְקַדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא כֹּל בְּנֵי
עֵלְמָא. אֲתָא יַעֲקֹב וְאֲתַעַר רַחֲמֵי בְּעֵלְמָא וְאֲשֻׁלִים
מִהֵימְנוּתָא בְּעֵלְמָא כְּדָקָא חָזִי.

לשון הקודש

וְנִבְרַכְוּ בְּךָ וְגו', וְכְתוּב וְאֲבָרְכֶךָ
מְבָרְכֶיךָ.

כָּא יַצְחָק וְהוֹדִיעַ לְכֹל שְׂנֵי דִין וְיֵשׁ דִּין
לְמַעְלָה לְהַפְרַע מִן הַרְשָׁעִים, וְהוּא עוֹרֵר
אֶת הַדִּין בְּעוֹלָם פְּדֵי שְׂיִרְאוּ מִהַקְדוּשׁ
בְּרוּךְ הוּא כֹּל בְּנֵי הָעוֹלָם. כָּא יַעֲקֹב
וְעוֹרֵר רַחֲמִים בְּעוֹלָם, וְהַשְׁלִים אֶת
הָאֲמוּנָה בְּעוֹלָם כְּרָאוּי.

לְהִנִּיק וְלֹא לְכַל. כְּמוֹ כֵּן, (שם לב) רְאוּ עֵתָה
כִּי אֲנִי אֲנִי הוּא. לְהִרְאוֹת שְׂאִין פִּירוּד בֵּין
מַעְלָה וּמַטָּה, כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאֵר.

כָּא רְאוּ, כְּמוֹ זֶה בְּשִׁנְמַצָּאִים צְדִיקִים
בְּעוֹלָם, מִתְעוֹרְרוֹת בְּרַכּוֹת לְכֹל
הָעוֹלָמוֹת. בֵּינָן שְׂבָא אֲבָרְהָם, הַתְעוֹרְרוּ
בְּרַכּוֹת לְעוֹלָם, שְׁכַתוּב וְאֲבָרְכֶךָ וְהָיָה
בְּרַכָּה. מַה זֶה וְהָיָה בְּרַכָּה? רְמִזוּ שְׂיִמְצָאוּ
בְּגִלְלוּ בְּרַכּוֹת לְמַעְלָה וּמַטָּה, שְׁכַתוּב

בְּיוֹמֵי דְאַבְרָהָם מַה כְּתִיב וּמִלְכֵי צָדֵק מְלֻךְ שָׁלֵם,
 דְּאַתְעֵפְרַת בְּרִסְיָא בְּדוּכְתִיָּה, וּכְדִין אֲשַׁתְּבַח
 מְלֻךְ שָׁלֵם בְּלֹא פְגִימוֹ כְּלָל. הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין דְּאַפִּיק
 מְזוּנִין לְעֵלְמִין כְּלָחוּ כְּדָקָא חָזִי. הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין דְּלֹא
 אֲתַמְנְעוּ בְּרַכָּאן מִכְּלָחוּ עֵלְמִין. הוֹצִיא כְּמָה דְאַתְ אָמַר,
 (בראשית א) תּוֹצֵא הָאָרֶץ מִדְּרָגִין דְּלְעִילָא אִפִּיק מְזוּנִין
 וּבְרַכָּאן לְעֵלְמִין כְּלָחוּ.

וְהוּא כְּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן דְּאַשְׁתְּבַח כְּלֹא בְּשְׁלִימוֹ עֲלָאָה
 כְּדָקָא חָזִי. לְאַתְחֻזָּאָה כְּמָה דְּחִיבֵיָּא עָבְדֵי פְגִימוֹ
 בְּעֵלְמָא וּמְנַעֵי בְּרַכָּאן. הָכִי נָמִי בְּגִין זַפְּאִין אֲתֵיּוֹן בְּרַכָּאן
 לְעֵלְמָא, וּבְגִינֵיהוּ אֲתַבְּרַכָּאן כָּל בְּנֵי עֵלְמָא:
 וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֵשֶׂר מְכַל. מָאֵי מֵעֵשֶׂר מְכַל מֵאַנְוֹן בְּרַכָּאן
 דְּנִפְקֵי מְכַל. בְּגִין דְּאִיהוּ אֲתַר דְּכָל בְּרַכָּאן דְּנִתְתִּי
 לְעֵלְמָא מִתַּמָּן נִפְקֵי. דְּכַר אַחַר וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֵשֶׂר מְכַל.

לשון הקודש

וְהוּא כְּהֵן לְאֵל עֲלִיּוֹן - שֶׁהַכֹּל נִמְצָא
 בְּשִׁלְמוֹת עֲלִיּוֹנָה כְּרָאוּי. לְהִרְאוֹת, כְּמוֹ
 שֶׁהַרְשָׁעִים עוֹשִׂים פְּגָם בְּעוֹלָם וּמוֹנְעִים
 בְּרִכּוֹת, כִּדְ גַם בְּשִׁבִיל הַצְּדִיקִים בְּאוֹת
 בְּרִכּוֹת לְעוֹלָם, וּבְגִלְגָּל מִתְּבָרְכִים כָּל
 בְּנֵי הָעוֹלָם.

וַיִּתֵּן לוֹ מֵעֵשֶׂר מְכַל, מַה זֶה מֵעֵשֶׂר
 מְכַל? מֵאוֹתָם הַבְּרִכּוֹת שִׁוּצָאוֹת מְכַל,
 מִשּׁוּם שֶׁהוּא הַמְּקוֹם שֶׁכָּל הַבְּרִכּוֹת

בְּיַמֵּי אַבְרָהָם מַה כְּתוּב? וּמִלְכֵי צָדֵק
 מְלֻךְ שָׁלֵם. שֶׁהַתְּעַר הַכֶּסֶף בְּמִקְוָמוֹ, וְאֵז
 נִמְצָא מְלֻךְ שָׁלֵם לְלֹא פְּגָם כְּלָל. הוֹצִיא
 לָחֶם וַיֵּין - שֶׁהוֹצִיא מְזוּנוֹת וּבְרִכּוֹת
 לְעוֹלָמוֹת כָּלֵם כְּרָאוּי. הוֹצִיא לָחֶם וַיֵּין -
 שְׁלֹא יִמְנְעוּ הַבְּרִכּוֹת מִכָּל הָעוֹלָמוֹת.
 הוֹצִיא - כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ,
 מִהַדְּרָגוֹת שֶׁלְמַעְלָה מוֹצִיא מְזוּנוֹת
 וּבְרִכּוֹת לְכָל הָעוֹלָמוֹת.